NAKKUSHAIGUSED.

Nakkushaigustest esinesid suurema-arvuliselt 1934. a. leetrid (788 juhtu), sarlakid (156 j.), kõhu- ja paratüüfus (143 j.).

Leetrihaiguse esimesed juhud registreeriti aprillis, juhtude arv suurenes mais, haigus püsis linnas suve läbi ja selle levimine sai uut hoogu sügisel koolide õppetöö algusega; haritippu jõudis leetritaud aasta lõpul novembri- ja detsembrikuul, kus üksikuil nädalail oli registreeritud juhtude arv 70—80. Haigus oli healoomuline, surmajuhte esines üksikuid. Kuigi taudi algul — kevadel — võeti tarvitusele väga energiliselt vastuabinõud (haigete isoleerimine, klasside ja koolide sulgemine, desinfektsioon), ei suutnud see ometigi taudi tõkestada ning jällegi avaldus selle haiguse kohta tähelepandud tõsiasi — leetrite levikut on raske pidurdada selle haiguse suure nakkavuse tõttu.

Sarlakijuhud esinesid suurema-arvuliselt nii esimesel kui ka teisel poolaastal peamiselt õpilaste seas.

Kõhutüüfus näitas rõõmustaval viisil tagasiminekut võrreldes 1933. a., paratüüfusjuhud aga väikest tõusu. Nende haiguste vastu võitlemisele pööras Tervishoiu-osakond aruande-aastal erilist tähelepanu, korraldades igal juhul haigus-allika põhjalikku selgitamist ning haiglast pisikute eritajaina lahkuvate paranenute järelevalvet. Haigus-allikateks olid kontakt-infektsioonid, piim ja üksikuil juhtudel vesi.

TERVISHOIU-POLITSEI.

Tervishoiu-politsei tegevusse piimanduse kontrolli alal ei toonud piimaseadus RT 56—1934 ja määrus RT 101—1934, võrreldes endisega, märkimisväärseid muudatusi. Uus seadus jaotab müüdava rõõsk-piima liikidesse, millega virgutatakse piimatootjaid toimetama müügile puhtamat ja tervemat piima.

Olulisemaks muudatuseks uues piimaseaduses on, et rõõsk-piima minimaalne nõutav rasvasisaldavus on endise 3,2% asemel määratud 3%-le. Seetõttu on loota tulevikus alaväärtusliku piima müümise eest vastutusele võetud isikute arvu vähenemist. Piimaseadus hakkas maksma 1. veebr. 1935.

Tervishoiu alal 1934. a. kehtimahakanud seadustest on nimetamisväärt veel elatisvahendite seadus (RT 81—1934), mis käsitab tervishoiuala endistest sellekohastest seadustest laiemas ulatuses. Nüüd on tervishoiuseaduse alla kuuluvaks loetud ka tarbeasjad nagu söögi-, joogi- ja keedunõud, rõivastusvahendid, valgustusained jne. Seadus astus jõusse 1. okt. 1934 ja selle alusel on oodata tulevikus veel mitmeid laiendavaid määrusi elatisvahendite kohta.

Tartu III, lk. 77